

Příběhy našich sousedů

Scénář k videoreportáži

Jindřiška Herclíková

Jindřiška Herclíková 17 let

Autoři: Kristýna Štyksová, Petr Váša, Marie Nebeská, František Štich, Lucie Krajčová, Milan Littera, Nguyen Vu Anh

Vedoucí: Mgr. Tereza Mokrá

Škola: ZŠ Všetaty

„ Jsme bydleli u rybníka a takže jsme měli okna ke Konětopům. Já jsem se dívala k večeru takhle jako ven. A teď říkám: „Tatínku tamhle je taková hrozná záře, někde hoří“. Tatínek se šel podívat a říká: „ Že by to bylo až v Mladé Boleslavi?“ Já říkám :„, Ne, to není možný. Z Mladé Boleslavi by to nebylo vidět. To je hodně daleko.“ A byli to ty Konětopy. To bylo nad tím lesem.....to hořelo všechno. Bylo to prostě ošklivý“

Vypálení Konětop 1945

Středočeská obec Konětopy si během Druhé světové války prošla tragédiemi, které nezůstaly bez odezvy.

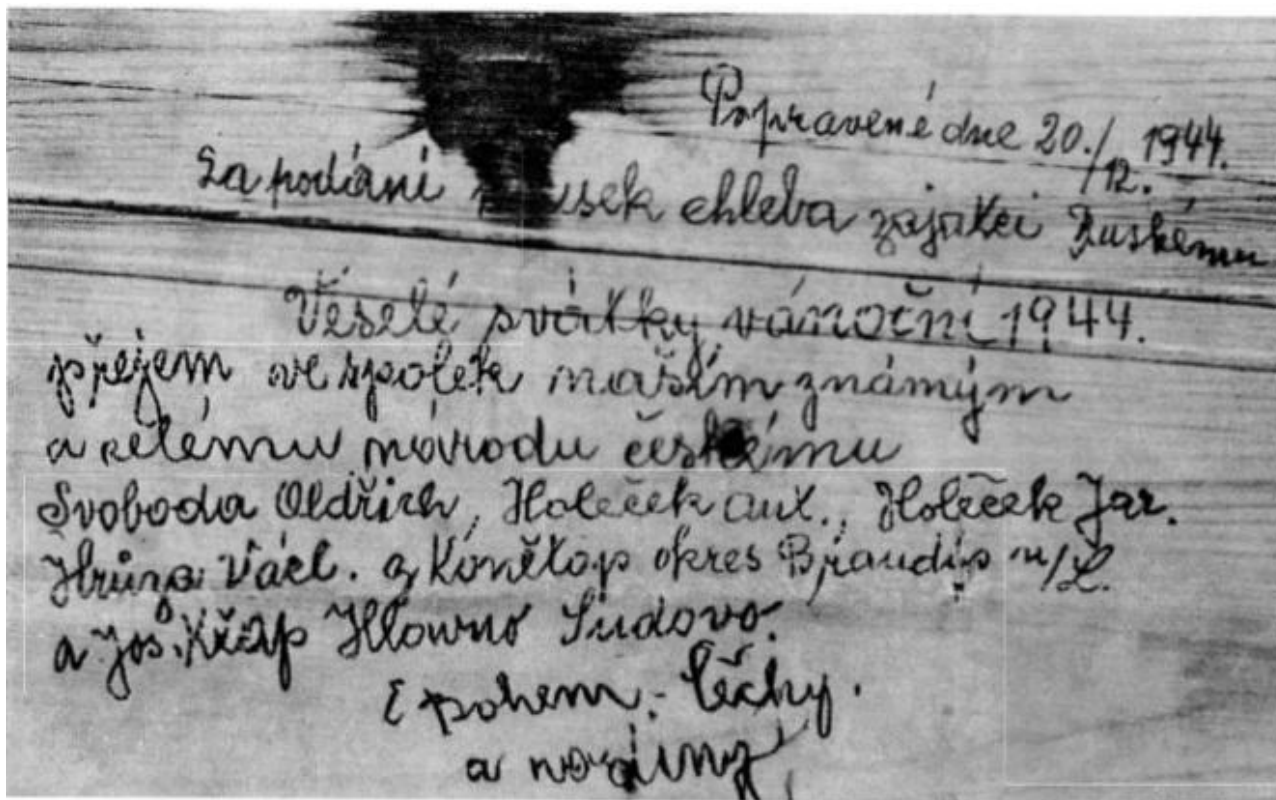
Jindřišce Herclíkové, která bydlela v sousední vesnici Dřísy, bylo 17 let, když na konci války 7. května 1945 partyzáni přepadli kolem páté odpoledne na návsi projíždějící autobus plný německých vojáků. Po přestřelce, kde na obou stranách zůstávají mrtví, partyzáni odjíždějí a nechávají zde místní občany bez pomoci. Německá posila dorazila po půlnoci a zapálila vesnici. Oheň se velmi rychle šířil, lidé utíkali, aby neuhoreli, neudusili se nebo nebyli zastřeleni.

Vypálení Konětop 1945

O několik měsíců dříve se v Konětopech a v okolních vesnicích objevil ruský uprchlík Ivan Lovkojenko. Konětopští mu pomáhali, dávali mu jídlo a oblečení.

„ Můj manžel mi kdysi vyprávěl, že měl kamaráda v Konětopech. Říkal mu Vašek. Totiž on dělal ten Vašek, dělal v lese a tam nosili jídlo partyzánovi. Ten partyzán ovšem ten tam byl nasazenej Němcema. Všichni ti pracovníci lesní co mu nosili tam to jídlo, všechny udal. Němci si pro ně přijeli a odvezli je a nakonec popravili.“

Poslední pozdrav konětopských občanů, který před svou popravou napsali na spodek židle 20. prosince 1944 na Pankráci.

13.června 1944 přijeli němečtí vojáci. Nechali na návěs nastoupit muže a ženy. Ivan s gestapem procházel mezi lidmi a vybíral ty, kteří mu pomáhali. 27 mužů a 7 žen bylo odvezeno. Rozsudek smrti byl vynesena nad manželským párem, otcem a šestnáctiletým synem a nad mladým Václavem. Byli popraveni na Pankráci 20.12.1944. Zbytek zatčených byl odsouzen k pobytu v koncentračních táborech, pro některé to byl také rozsudek smrti.

Ve Dřísech čísla popisného 174 žila paní učitelka Božena Vávrovská se svojí matkou. Několik let učila v místní obecní škole. V roce 1942 byla přesunuta Božena Vávrovská do blízké vesnice Konětopy jako řídící učitelka za odvolaného učitele Františka Virce, kde učila do konce války.

„ Její maminka byla Němka, tak že se tím způsobem asi přiklonily k Němcům a na to ještě chodila s německým vojákem. Jestli udávala, nevím co prováděla. Ale když byl konec války, prostě ze Dříse nějaký pánové pro ně došli a odvedli je do těch Konětop, že je potrestají. Nevím jakým způsobem jsme se dozvěděly, že je tam odvedli. Tak jsme vzaly kola a že se tam pojedeme podívat. Když jsme přijely do Konětop kolem rybníka hrozně lidí, starý, mladý, děti. A oni je hodili do toho rybníka. Stará paní ta asi se chtěla utopit, protože ty pánové měli takový dlouhý bidla. Stáli tady na břehu a vždycky je tam postrčili. Jenom že milá paní nevyplavávala. Tak jí vždycky s tím bidlem takhle jako , aby se jako se nadechla a neutopila se. A paní Vávrovská a jak ta sukně jí takhle vyšla nahoru a teďka jí byly vidět ty bombardáky, ty kalhoty.

A mladá se nechtěla, ta se tam plácala a tak zase jí tím bidlem potápěli. No já jsem si říkala, je to pravda asi něco prováděly ošklivého nebo co. Ale říkala jsem si proč nějakým způsobem humánním, nějakým prostěmohli je chytit nebo udat a mohli je odsoudit.“ Tak jsme s Mařenkou řekly: „ Ne my se na tohle dívat nebudeme.“

Konětopy 1945 - Topení B. Vávrovské

V roce 1946 byla Mimořádným lidovým soudem v Praze obviněna ze spáchání trestných činů: zločin proti státu a zločin udavačství. Svědci v tomto případě byli místní obyvatelé, s kterými v Konětopech pracovala. Byla odsouzena na 18 let těžkého žaláře a ztrátou cti na 20 let a ztrátou majetku ve prospěch státu.